

Vad gäller den tredje punkten har kommissionen, med en motivering som är olämplig och otillräcklig och utgör ett cirkelresonemang, hävdade att den inte kan godta de argument som den italienska staten har framfört under förfarandet och inför tvistlösningsorganet "eftersom den marginal på 4 procent som föreskrivs i artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 296/96 (artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 883/2006) borde ha räckt för överklaganden, omtvistade fall och kompletterande kontroller". Den italienska regeringen hävdade därvid att gränsen på 4 procent inte ska betraktas som absolut. Med tanke på dess syfte att säkerställa kontrollen av bedrägerier kan den tvärtom överskridas varje gång – som vid det här tillfället – som det finns skäl att anta att det finns en risk för bedrägerier i storleksklassen över 4 procent. Detta förefaller vara den enda tolkning av lagstiftningen som stämmer överens med dess ändamål.

Talan väckt den 26 februari 2009 – Yassin Abdullah Kadi mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-85/09)

(2009/C 90/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yassin Abdullah Kadi (ombud: D. Anderson, QC, M. Lester, barrister, G. Martin, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara förordning nr 1190/2008 i den del den rör sökanden,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar i detta mål att kommissionens förordning (EG) nr 1190/2008 av den 28 november 2008 om ändring för hundraförsta gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter⁽¹⁾ ska ogiltigförklaras såvitt den innebär att sökanden upptas på förteckningen över fysiska och juridiska personer, grupper och enheter vars tillgångar och andra finansiella medel ska frysas i enlighet med denna rättsakt. Förordning nr 881/2002 ogiltigförklarades av domstolen i domen i de förenade målen C-402/05 och C-415/05, Kadi och al Barakaat mot rådet och kommissionen⁽²⁾.

Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör för det första gällande att den angripna förordningen saknar tillräcklig rättslig grund, eftersom den verkar ändra förordning nr 881/2002 utan att Förenta nationerna har fattat något beslut som är relevant för en sådan ändring.

Ett sådant beslut är, enligt sökandens mening, en förutsättning för ändring av denna förordning.

Sökanden hävdar för det andra att den angripna förordningen åsidosätter hans rätt till försvar, både rätten att yttra sig på ett verkställigt sätt och rätten till ett effektivt domstolsskydd, och underlåter att undanröja de åsidosättanden av dessa rättigheter som har slagits fast av domstolen i de förenade målen C-402/05 och C-415/05. Han gör vidare gällande att den angripna förordningen inte innebär att det inrättas något förfarande för att upplysa sökanden om den bevisning som legat till grund för beslutet att frysa hans tillgångar eller för att ge honom möjlighet att på ett meningsfullt sätt yttra sig över denna bevisning.

Sökanden hävdar för det tredje att kommissionen underlåtit att ange några tvingande skäl till varför frysningen av sökandens tillgångar ska bestå, vilket strider mot dess skyldighet enligt artikel 253 EG.

Sökanden anser för det femte att kommissionen underlåtit att göra en bedömning av alla relevanta fakta och omständigheter när den beslutade att anta den angripna förordningen och att den därför har gjort sig skyldig till uppenbart felaktiga bedömningar.

Sökanden gör för det femte gällande att den angripna förordningen utgör en omotiverad och oproportionerlig inskränkning i dennes äganderätt, vilken inte är motiverad av något tvingande skäl.

⁽¹⁾ EUT L 322, 2008, s. 25

⁽²⁾ Ännu inte publicerad i rättsfallssamlingen.

Talan väckt den 10 mars 2009 – UCAPT mot rådet

(Mål T-96/09)

(2009/C 90/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Union de Coopératives Agricoles des Producteurs de Tabac de France (UCAPT) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Peignot och D. Garreau)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna till ett belopp av 10 000 euro.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden på ogiltigförklaring av rådets förordning nr 73/2009 ⁽¹⁾ avseende system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken. I artikel 135 i denna förordning föreskrivs en minskning av direktstöd för tobaksproduktion med 50 procent av det genomsnittsstöd som beviljades år 2000, år 2001 och år 2002 från och med budgetåret 2011. En sådan minskning föreskrevs redan i artikel 143e i förordning nr 1782/2003. ⁽²⁾

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande fyra grunder som avser

— att det begicks ett förfarandefel i den mån som antagandet av den angripna förordningen inte föregicks av genomförandet av en studie avseende hur tobakssektorn påverkas av reformen av stödssystemet,

— och i samband med detta att det förekom maktmissbruk,

— att proportionalitetsprincipen åsidosattes, eftersom minskningen av direktstöd med 50 procent var olämplig för att uppnå de två eftersträvade syftena med reformen av stödssystemet till tobakssektorn, det vill säga en anpassning av priserna till priserna på världsmarknaden och främjandet av åtgärder för omställning av de tobaksproducerande områdena i programmen för landsbygdsutveckling, och

— att artikel 33 EG åsidosattes i den mån som den angripna förordningen står i strid med vissa eftersträvade syften för den gemensamma jordbrukspolitiken, närmare bestämt att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skäligen levnadsstandard och att stabilisera marknaderna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2009 – Bouma m.fl. mot rådet och kommissionen

(Mål T-533/93) ⁽¹⁾

(2009/C 90/58)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 334, 9.12.1993.

Förstainstansrättens beslut av den 3 mars 2009 – People's Mojahedin Organization of Iran mot rådet

(Mål T-157/07) ⁽¹⁾

(2009/C 90/59)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 140, 23.6.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 6 mars 2009 – Red Bull mot Harmoniseringsbyrån– Grupo Osborne (TORO)

(Mål T-165/07) ⁽¹⁾

(2009/C 90/60)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 155, 7.7.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 5 mars 2009 – Jones m.fl. mot kommissionen

(Mål T-320/07) ⁽¹⁾

(2009/C 90/61)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2007.